

1 בינואר, 2018

אל: לקוחות המשרד

הנדון: נתונים לתאום הוצאות מסוימות לשנת המס 2018

בהמשך לשאלות רבות שאנו נשאלים באשר להכרה בהוצאות העסק לצורכי קביעת ההכנסה החייבת, מצורף בזאת תמצית הוראות מס הכנסה באשר לאופן התאום וההכרה בהוצאות אלו:

1. כיבוד במקום העסק

יותר בניכוי 80% מההוצאות לכיבוד קל (שתייה קרה או חמה, עוגיות וכיוצא באלה) במקום העיסוק (מקום שבו מנהל הנישום, דרך קבע, את עיסוקו) של הנישום.

לפי חוזר מס הכנסה מס' 14/2000, יוכרו ההוצאות לכיבוד קל הן לאורחים המבקרים במקום העיסוק והן לעובדים. הוצאות מזון ומשקה אחרות, שאינן כיבוד קל, לא יותרו (לדוגמא: ארוחה עסקית הניתנת לאורח שאינו תושב חוץ – ראה סעיף 2 להלן).

ביולי 2018 נוסף להגדרת כיבוד קל פירות וירקות העונה

2. אירוח

הוצאות בשל אירוח בארץ, אינן מותרות בניכוי כלל, פרט להוצאות אירוח אורחים מחו"ל המותרות בניכוי ללא תקרה, במידה שהן סבירות ונוהל לגביהם הרישום הנדרש (שם האורח והארץ ממנה הגיע, מספר ימי האירוח ונסיבותיו, הקשר לנישום וסכום ההוצאה).

3. הוצאות אש"ל בארץ וארוחות עסקיות לתושב ישראל

החל מיום 1 בינואר 2011 סכומים בגין הוצאות בשל ארוחת בוקר, ארוחת צהרים, או ארוחת ערב (אש"ל) בארץ אינן מותרות בניכוי.

4. מתנות בשל קשר עסקי ללקוחות וספקים ולעובדים לרגל אירוע אישי

א. עד ל- 210 ש"ח לאדם שנה.

ב. אם ניתנה בחו"ל – עד ל-15 דולר ארה"ב לאדם לשנה.

ג. מתנה לעובד לרגל אירוע אישי (חתונה, לידת ילד, בר-מצווה) תותר בניכוי מבלי שתחשב הכנסת עבודה בגבולות הסכומים שבסעיף (א) לעיל (210 ש"ח). סכום מעבר לכך – ייחשב כהוצאה עודפת. (מתנה לעובד לחגים – יש לזקוף שווי למשכורתו).

תשומת לב לכך, שעשויה לקום חובת ניכוי מס במקור ממתנה שניתנה לנותן שירותים (לרבות לעובד שלו).

5. הוצאות נסיעה ושהייה בחו"ל

ההוצאה תותר בניכוי אם הנסיעה והשהייה היו הכרחיים לייצור ההכנסה. סכומי ההוצאות שיותרו בניכוי בשנת המס 2018 – הינם כדלקמן:

א. הוצאות טיסה

הוצאה עבור כרטיס במחלקת תיירים או עסקים – תותר במלואה.

הוצאה עבור כרטיס במחלקה ראשונה – תותר עד לגובה מחיר כרטיס במחלקת עסקים באותה טיסה.

ב. הוצאות לינה

בנסיעה אשר כללה עד 90 לינות – עבור 7 הלינות הראשונות יוכרו כל ההוצאות או 278 דולר ללינה, לפי הנמוך (לפי קבלות).

עבור שאר הלינות (החל מהלילה השמיני) בתקופה הנ"ל – אם מחיר כל לינה לא עלה על 122 דולר, תותר כל ההוצאה. אם ההוצאה עלתה על 122 דולר, יוכרו 75% מההוצאה, אך לא פחות מ-122 דולר ולא יותר מ-208 דולר ללינה.

בנסיעה אשר נמשכה יותר מ-90 לינות – יוכרו ההוצאות לפי קבלות, אך לא יותר מ-122 דולר ללינה עבור כל הלינות.

לעניין זה, גם שתי נסיעות או יותר שלא הייתה ביניהן שהייה רצופה בישראל של 14 יום לפחות, ייחשבו כנסיעה אחת. נראה כי ימי השהייה בארץ לא יובאו בחשבון מספר הלינות.

ג. הוצאות שהייה (אש"ל).

אם נדרשו הוצאות לינה-78 דולר לכל יום שהייה.

אם לא נדרשו הוצאות לינה-130 דולר לכל יום שהייה ללא הבדל בתקופת השהייה בחו"ל.

ד. הוצאות בגין שכירת רכב

הסכום שיותר בניכוי יהיה הסכום שהוצא בפועל בגין שכירת רכב לפי קבלות, אך לא יותר מ-61 דולר ליום.

שימו לב! כי לפי עמדת רשות המיסים, סכום זה כולל את כל ההוצאות לרכב, לרבות דלק, שירותים וכל הוצאה אחרת.

ה. הוצאות בשל חינוך ילדים

לגבי התרת הוצאות לחינוך ילדים בשל שהייה בחו"ל בתקופה רצופה העולה על 10 חודשים: הוצאות אלו יותרו בניכוי (גם בשל תקופת 10 החודשים הראשונים) בשל ילדים שטרם מלאו

להם 19 שנה בשנת המס, בסכום שלא יעלה על 696 דולר לחודש לכל ילד. המנהל רשאי להגדיל את הסכום האמור בהתחשב במקום המגורים ובתנאי הלימוד.

ו. הוצאות עסקיות אחרות

הוצאות עסקיות שנעשו בחו"ל כגון: טלפונים, אירוח ספקים או לקוחות וכיוצ"ב (כנגד קבלות) מותרות בניכוי באותו אופן שהיו מותרות בניכוי, אילו הוצאו בישראל.

ז. הגדלת סכומים לגבי ארצות מסוימות

קביעת מס הכנסה קובעת רשימת מקומות בהם יותרו בניכוי 125% מסכומי הוצאות הלינה והשהייה הרגילות המותרות בניכוי.

להלן רשימת המקומות לגביהם ניתן לדרוש בשנת 2014 הוצאות לינה ושהייה מוגדלות ב-25% מההוצאות הרגילות: אוסטרליה, אוסטרליה, איטליה, איסלנד, אירלנד, אנגולה, בלגיה, גרמניה, דובאי, דנמרק, הולנד, הונג-קונג, בריטניה, טיוואן, יפן, לוקסנבורג, נורווגיה, ספרד, עומאן, פינלנד, צרפת קטאר, קוריאה, קמרון, קנדה, שבדיה ושוויץ.

ח. עדכון סכומים

הסכומים הנקובים לעיל בדולרים מתואמים בכל 1 בינואר של כל שנה בהתאם לשיעור עליית המדד בארצות הברית (לפי מדד "ידוע").

6. הוצאות לינה (כולל ארוחת בוקר)

א. לגבי הוצאות לינה שהוציא נישום בישראל או באזור (איר"ש), במרחק של 100 ק"מ ומעלה ממקום העיסוק העיקרי או מקום המגורים: הוצאות יוכרו עד לתקרה המתייחסת להתרת הוצאה בשל לינה בחוץ לארץ החל מהלינה השמינית – ראה סעיף 5ב' לעיל (לינה שעלותה נמוכה מ-122\$ – כל ההוצאות, לינה שעלותה גבוהה מ-122\$ תותר 75% מההוצאה בלבד אך לא פחות מ-122\$ ולא יותר מ-208\$ והכל בשקלים חדשים לפי השער היציג של הדולר כפי שפורסם לאחרונה לפני מועד הלינה).

ב. לינה במרחק של פחות מ-100 ק"מ ממקום העיסוק העיקרי או מקום המגורים לא תותר בניכוי כלל, זולת אם שוכנע פקיד השומה שהלינה הייתה הכרחית לייצור ההכנסה של הנישום.

הוצאות לארוחת בוקר הכלולות במחיר הלינה יותרו בניכוי.

הוראות אלו לא יחולו על הוצאות לינה שהוציא הנישום במסגרת השתתפות בכנס בתחום עיסוקו.

7. הוצאות ביגוד

הוצאות שהוציא נישום לרכישת ביגוד (לרבות נעליים) בעבורו או בעבור עובדו, שנועדו לשמש לצורכי עבודה וניתן לזהות בהם באופן בולט השתייכות לעסקו של הנישום או שעל פי דין קיימת החובה ללבוש את הביגוד, יותרו בניכוי במלואן אם לא ניתן להשתמש בביגוד שלא

לצורכי עבודה (כדוגמת סרבול טיסה, חלוק אחיות, גלימה של עורכי דין, קסדה וכיו"ב). במקרה בו מדובר בביגוד שניתן להשתמש בו גם שלא לצורכי עבודה (כדוגמת חליפת מדים ייצוגית להופעת עורכי דין) יותרו לניכוי 80% בלבד מההוצאה.

על פי עמדת רשות המיסים, במקרה בו מעביד מממן ביגוד עבור עובדיו אשר אינם עומדים בקריטריונים הנ"ל, ייחשב הדבר כטובת הנאה ששוויה ייזקף להכנסת העובד.

8. הוצאות החזקת טלפון שאינו נייד למי שעיקר עיסוקו מביתו

לא יותרו בניכוי הוצאות בשל החזקת טלפון שאינו נייד במקום מגוריו של הנישום או של בעל השליטה בנישום, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה, כי בית המגורים משמש את עיקר עסקו או משלח ידו של הנישום. במקרה זה, ההוצאות שיותרו הינם כדלהלן:

א. שיחות טלפון שאינו נייד בארץ

1) אם ההוצאה לא עלתה על 23,600 ש"ח לשנה, יותרו בניכוי, הנמוך מבין 80% מהוצאות החזקת הטלפון או חלק מההוצאות העולה על 2,400 ש"ח.

2) במקרה בו ההוצאה עולה על 23,600 ש"ח לשנה יותר בניכוי חלק ההוצאות העולה על 4,700 ש"ח בלבד.

במקרה בו מקום המגורים שימש את עיקר העיסוק בחלק מהשנה בלבד, יותרו חלק מההוצאות הנ"ל באופן יחסי לתקופת השימוש.

ב. שיחות טלפון לחו"ל

ההוצאה תותר במלואה, אם נוהל רישום כנדרש (תאריך, שעה, יעד השיחה, פרטי מקבלה, משך השיחה, נושאה ומחירה המשוער). להבדיל מהוצאות טלפון בארץ, אין חובה שמקום המגורים ישמש את עיקר עסקו של הנישום.

9. הוצאות החזקת טלפון נייד

א. עובד

תקנות מס הכנסה קובעות כי שווי השימוש לכל חודש בטלפון נייד שהועמד לרשות העובד, יהיה מחצית מההוצאה החודשית או 105 ש"ח, לפי הנמוך, והכל בניכוי סכום ההוצאה החודשית ששילם העובד בשל אותו רדיו טלפון נייד.

התקנות לא יחולו ביחס לטלפון נייד שניתן להתקשר ממנו למקום העבודה בלבד. לעניין זה, "הוצאה חודשית" - הוצאות שהוצאו בחודש בשל רדיו טלפון נייד, לרבות הוצאות קבועות. "הועמד לרשות העובד" - ניתן לשימושו האישי של העובד.

משמעות התקנות היא, כי בנסיבות בהן העובד משתתף בהוצאות הטלפון הנייד בסכום של 105 ש"ח או יותר, לא ייזקף לו כל שווי בגין הטלפון הנייד.

יובהר כי לא חל שינוי בקשר להוראות מע"מ שפורסמו בעבר ביחס למכשיר סלולארי לפיהן:
- באם ניתן לבצע יחוס בין מרכיב פרטי למרכיב עסקי, יש ליישמו.
- במידה ואין יכולת ליחוס ספציפי: 1/3 פרטי, 2/3 עסקי.

יצוין כי לדעתנו יש לראות את סכום המע"מ שלא הותר בניכוי, כחלק מ"ההוצאה החודשית" לעניין זקיפת שווי השימוש בטלפון נייד לעובד.

יובהר כי על הכנסה זו יחושבו דמי ביטוח לאומי ומס בריאות.

ב. עצמאי

תקנות מס הכנסה קובעות כי:

ולא יותרו בניכוי על בסיס שנתי הוצאות החזקת טלפון נייד המשמש בייצור הכנסה בסכום של 1,260 ש"ח או מחצית מההוצאות, לפי הנמוך.

ועל אף האמור לעיל, הוצאות מעביד בשל טלפון נייד שהועמד לרשות עובד, יותרו בניכוי במלואן.

לעניין זה, "רדיו טלפון נייד" - למעט רדיו טלפון נייד המותקן באופן קבוע במרכזיה במקום עסקו או משלח ידו של הנישום.

מטרת אגרת מידע זו הינה להביא לידיעתכם מידע פסקלי מעודכן בנושאי מס שונים. בהתאם, אין ליישם את האמור במזכר זה מבלי להיוועץ בגורם המקצועי המתאים במשרדנו.

בברכה,

בלייר רואי חשבון